

КОНВЕНЦИЯ за закрила на продуцентите на звукозаписи срещу неразрешено възпроизвеждане на техните звукозаписи

Обн. - ДВ, бр. 111 от 22.12.1995 г.; в сила от 06.09.1995 г.; Ратифицирана със закон, приет от 37-о Народно събрание на 19.04.1995 г. - ДВ, бр. 39 от 1995 г. Издадена от министър на културата

Договарящите държави,

загрижени от широко разпространеното и вземащо все по-големи размери неразрешено възпроизвеждане на звукозаписи и от нанасяните по този начин вреди на интересите на авторите, изпълнителите и продуцентите на звукозаписи,

убедени, че закрилата на продуцентите на звукозаписи срещу такива действия ще облагодетелства също така изпълнителите и авторите, чиито изпълнения и произведения са записани на тези звукозаписи,

признаващи голямото значение на работата, извършена в тази област от Организацията на обединените нации за образование, наука и култура и от Световната организация за интелектуална собственост,

стремейки се да не засегнат по никакъв начин вече действащи международни договори и по-специално да не възпрепятстват по никакъв начин по-широкото приемане на Римската конвенция от 26 октомври 1961 г., предоставяща закрила на артистите-изпълнители и на излъчващите организации, както и на продуцентите на звукозаписи,

се съгласиха за следното:

Член 1

По смисъла на тази конвенция:

(a) "звукозапис" е всеки предназначен за изключително слухово възприемане запис на звуци, представляващи изпълнение, или на други звуци;

(b) "продуцент на звукозаписи" е физическото или юридическото лице, което първо осъществява запис на звуците на изпълнение или на други звуци;

(c) "копие" е всеки носител, който съдържа звуци, записани пряко или косвено от звукозапис, и който включва всички звуци, записани на този звукозапис, или значителна част от тях;

(d) "разпространение сред публиката" е всяко действие, чрез което копия от звукозаписа се предлагат пряко или косвено на публиката като цяло или на части от нея.

Член 2

Всяка договаряща държава закриля продуцентите на звукозаписи, които са граждани на друга договаряща държава, срещу производството на копия без съгласието на продуцента и срещу вноса на такива копия, при условие че производството или вносът се осъществяват с цел разпространение сред публиката, както и срещу разпространението сред публиката на такива копия.

Член 3

Всяка договаряща страна определя в националното си законодателство средствата за прилагане на тази конвенция, които трябва да включват една или повече от следните мерки: закрила чрез предоставяне на авторско право или друго специфично право; закрила чрез закон, отнасящ се до нелоялната конкуренция; закрила чрез наказателни санкции.

Член 4

За националното законодателство на всяка договаряща страна се запазва правото да определи продължителността на срока на закрила. Ако националното законодателство предвижда определена продължителност на срока на закрила, тя не може да бъде по-малка от двадесет години считано или от края на годината, в която

включените в звукозаписа звуци са били записани за първи път, или от края на годината, в която звукозаписът е бил публикуван за първи път.

Член 5

В случай, че като условие за предоставяне на закрила на продуцентите на звукозаписи националното законодателство на договаряща държава изисква съобразяване с определени формалности, те се считат изпълнени, ако всички разрешени копия на звукозаписа, разпространявани сред публиката, или техните опаковки съдържат текст, състоящ се от знака Р, придружен от годината на първото публикуване и поставен по начин, който показва ясно, че звукозаписът е защитен. В случай, че върху копията от звукозаписа или върху техните опаковки не е указан продуцентът, неговият правоприменик или изключителният лицензиант (чрез споменаване на името му, търговската му марка или друго подходящо обозначение), текстът трябва също така да включва името на продуцента, на правоприменика му или на изключителния лицензиант.

Член 6

Всяка договаряща държава, която осигурява закрила чрез предоставяне на авторско право или на друго специфично право или закрила чрез наказателни санкции, може да предвиди в националното си законодателство, че по отношение на закрилата на продуцентите на звукозаписи се допускат същите видове ограничения, каквито националното ѝ законодателство предвижда по отношение на закрилата на авторите на литературни и художествени произведения.

Принудителни лицензии обаче са допустими само в случай, че са изпълнени следните условия:

(a) възпроизвеждането се извършва единствено за образователни или научноизследователски цели;

(b) лицензията важи за възпроизвеждане единствено на територията на договарящата държава, чиито компетентни органи са предоставили лицензията, и не включва износа на копия;

(c) възпроизвеждането, което се извършва по силата на лицензията, трябва да бъде съпроводено със заплащане на справедливо възнаграждение, определено от споменатите органи, като се държи сметка (inter alia) за броя на копията, които ще бъдат произведени.

Член 7

(1) Тази конвенция не може в никакъв случай да бъде тълкувана като ограничаваща или накърняваща закрилата, осигурена по друг начин на авторите, на артистите-изпълнители, на продуцентите на звукозаписи или на излъчващите организации от национално законодателство или от международно споразумение.

(2) Националното законодателство на всяка договаряща държава определя обема на закрила, ако такава съществува, която се предоставя на артистите-изпълнители, чиито изпълнения са записани в звукозаписа, както и условията, при които те се ползват от тази закрила.

(3) Договарящите държави не са длъжни да прилагат разпоредбите на тази конвенция за звукозаписи, записани преди влизането на конвенцията в сила по отношение на съответната държава.

(4) Всяка договаряща държава, която на 29 октомври 1971 г. предоставя закрила на продуцентите на звукозаписи единствено въз основа на мястото на осъществяване на първия запис, може да декларира с уведомление, депозирано при генералния директор на Световната организация за интелектуална собственост, че ще прилага този критерий вместо критерия на гражданство на продуцента.

Член 8

(1) Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост събира и публикува информация относно закрилата на звукозаписите.

Всяка договаряща държава незабавно съобщава на Международното бюро всички нови закони и официални текстове по този въпрос.

(2) Международното бюро при поискване предоставя информация на всяка договаряща държава по въпроси, свързани с тази конвенция, и провежда изследвания и предоставя услуги, предназначени да улеснят осъществяването на закрилата, предвидена в тази конвенция.

(3) Международното бюро изпълнява функциите, изброени в ал. 1 и 2, в сътрудничество с Организацията на обединените нации за образование, наука и култура и с Международната организация по труда по въпроси в рамките на тяхната компетентност.

Член 9

(1) Тази конвенция се депозира при генералния секретар на Организацията на обединените нации. Тя е открита за подписване до 30 април 1972 г. от всяка държава, която е член на Организацията на обединените нации, на някоя от специализираните организации, свързани с Организацията на обединените нации, или на Международната агенция за атомна енергия или е страна по Статута на Международния съд.

(2) Тази конвенция подлежи на ратификация или приемане от страна на подписалите я държави. Тя е открита за присъединяване от всяка държава по ал. 1.

(3) Документите за ратификация, приемане или присъединяване се депозират при генералния секретар на Организацията на обединените нации.

(4) Във всички случаи се подразбира, че в момента, в който дадена държава се обвързва с тази конвенция, тя трябва да бъде в състояние чрез своето национално законодателство да прилага разпоредбите на конвенцията.

Член 10

По отношение на тази конвенция не се допускат никакви резерви.

Член 11

(1) Тази конвенция влиза в сила три месеца след депозирането на петия документ за ратификация, приемане или присъединяване.

(2) Тази конвенция влиза в сила по отношение на всяка държава, която ратифицира или приема конвенцията, или се присъединява към нея след депозирането на петия документ за ратификация, приемане или присъединяване, три месеца след датата, на която генералният директор на Световната организация за интелектуална собственост уведоми държавите в съответствие с чл. 13, ал. 4 за депозирането на нейния съответен документ.

(3) Всяка държава в момента на ратификацията, приемането или присъединяването или във всеки по-късен момент може да заяви с уведомление, адресирано до генералния секретар на Организацията на обединените нации, че тази конвенция се прилага за всички или за някои от териториите, за чиито международни отношения тя отговаря. Това уведомление влиза в сила три месеца след датата на получаването му.

(4) Предходната алинея обаче не може в никакъв случай да се тълкува като означаваща признаване или мълчаливо приемане от която и да е договаряща държава на фактическото положение на територия, спрямо която действието на тази конвенция е било разпространено от друга договаряща държава по силата на споменатата алинея.

Член 12

(1) Всяка договаряща държава може да денонсира тази конвенция от свое име или от името на която и да е от териториите, споменати в чл. 11, ал. 3, с писмено уведомление, адресирано до генералния секретар на Организацията на обединените нации.

(2) Денонсирането влиза в сила дванадесет месеца след датата, на която уведомлението е получено от генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член 13

(1) Тази конвенция се подписва в един екземпляр на английски, испански, руски и френски език, като четирите текста имат еднаква сила.

(2) Генералният директор на Световната организация за интелектуална собственост осигурява съставянето на официални текстове на арабски, италиански, немски, португалски и холандски език след консултация със заинтересуваните правителства.

(3) Генералният секретар на Организацията на обединените нации уведомява генералния директор на Световната организация за интелектуална собственост, генералния директор на Организацията на обединените нации за образование, наука и култура и генералния директор на Международната организация по труда за:

(a) държавите, подписали тази конвенция;

(b) депозирането на документи за ратификация, приемане или присъединяване;

(c) датата на влизане на тази конвенция в сила;

(d) всяко заявление, за което е изпратено уведомление съгласно чл. 11, ал. 3 ;

(e) получаването на уведомления за денонсиране.

(4) Генералният директор на Световната организация за интелектуална собственост информира държавите, споменати в чл. 9, ал. 1 , за уведомленията, получени съгласно предходната алинея, и за направените в съответствие с чл. 7, ал. 4 декларации. Той уведомява също така генералния директор на Организацията на обединените нации за образование, наука и култура и генералния директор на Международната организация по труда за такива декларации.

(5) Генералният секретар на Организацията на обединените нации предава две заверени копия от тази конвенция на държавите, споменати в чл. 9, ал. 1 .

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха тази конвенция.

Изготвена в Женева на 29 октомври 1971 г.